

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EURATOM) Nr. 237/2014

af 13. december 2013

om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, der blev etableret med Rådets forordning (Euratom) nr. 300/2007 ⁽²⁾, er et af de instrumenter, der giver direkte støtte til Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs eksterne politikker.

(2) Unionen er en af de største donorer af økonomisk, finansiel, teknisk, humanitær og makroøkonomisk bistand til tredjelande. Denne forordning indgår i de rammer, der er udformet for planlægning af samarbejde og levering af bistand, som tager sigte på at støtte fremme af et højt niveau for nuklear sikkerhed, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af en effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande.

(3) Tjernobylulykken i 1986 satte fokus på den nukleare sikkerheds globale betydning. Fukushima Daiichi-ulykken i 2011 bekræftede behovet for at fortsætte bestræbelserne på at forbedre den nukleare sikkerhed til de højeste standarder. For at skabe de sikkerhedsbetingelser, der er

nødvendige for at fjerne farerne for befolkningernes liv og sundhed, bør Fællesskabet kunne støtte nuklear sikkerhed i tredjelande.

(4) Ved at handle inden for rammerne af fælles politikker og strategier sammen med medlemsstaterne har kun Unionen den kritiske masse til at løfte globale udfordringer og er også bedst i stand til at koordinere samarbejdet med tredjelande.

(5) Ved Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom ⁽³⁾ tiltrådte Fællesskabet konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed. Ved Kommissionens afgørelse 2005/510/Euratom ⁽⁴⁾ tiltrådte Fællesskabet også den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald.

(6) Med henblik på at bevare og fremme den løbende forbedring af den nukleare sikkerhed og forskrifterne herom vedtog Rådet direktiv 2009/71/Euratom ⁽⁵⁾ og direktiv 2011/70/Euratom ⁽⁶⁾. Disse direktiver og de høje standarder for nuklear sikkerhed og radioaktivt affald og håndtering af brugt brændsel, som er gennemført i Fællesskabet, er eksempler, der kan bruges til at tilskynde tredjelande til at vedtage lignende høje standarder.

(7) Fremme af samarbejde om forskrifter og andre former for samarbejde med nye vækstøkonomier og fremme af Unionens tilgange, regler, standarder og praksis er Europa 2020-strategiens udenrigspolitiske mål.

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 1999/819/Euratom af 16. november 1999 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratom) indgåelse af konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed (EFT L 318 af 11.12.1999, s. 20).

⁽⁴⁾ Kommissionens afgørelse 2005/510/Euratom af 14. juni 2005 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs tiltrædelse af den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald (EUT L 185 af 16.7.2005, s. 33).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom af 25. juni 2009 om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 172 af 2.7.2009, s. 18).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).

⁽¹⁾ Udtalelse af 19. november 2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom) nr. 300/2007 af 19. februar 2007 om oprettelse af et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område (EUT L 81 af 22.3.2007, s. 1).

- (8) Fællesskabets medlemsstater har undertegnet ikkespredningstraktaten og tillægsprotokollen.
- (9) Fællesskabet arbejder allerede i overensstemmelse med kapitel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt »Euratom-traktaten«) tæt sammen med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), både om nuklear sikkerhedskontrol til fremme af målene i afsnit II, kapitel 7, i Euratom-traktaten og om nuklear sikkerhed.
- (10) Der findes en række internationale organisationer og programmer, som forfølger mål, der ligner målene i denne forordning, f.eks. IAEA, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling/Kerneenergiagenturet (OECD/NEA), Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og miljøpartnerskab inden for rammerne af den nordlige dimension (NDEP).
- (11) Der er et særligt behov for, at Fællesskabet fortsætter sine bestræbelser til støtte for anvendelsen af en effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande med udgangspunkt i sine egne sikkerhedskontrolaktiviteter i Unionen.
- (12) I forbindelse med anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen høre Gruppen af Europæiske Nukleare Tilsynsmyndigheder (Ensreg) inden udarbejdelsen og vedtagelsen af strategidokumentet og flerårige vejledende programmer. Handlingsprogrammerne bør baseres på en eventuel høring af medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder og på en dialog med partnerlandene.
- (13) Foranstaltninger til støtte for denne forordnings mål bør også støttes gennem udnyttelse af yderligere synergier med direkte og indirekte aktioner under Euratomramme-programmerne om nuklear forskning og uddannelse.
- (14) Det er en forudsætning, at ansvaret for anlæggets sikkerhed påhviler operatøren og den stat, der har jurisdiktion over anlægget.
- (15) Mens der er et stigende behov for finansiering til Unionens eksterne bistand, begrænser Unionens økonomiske og budgetmæssige situation de ressourcer, der er tilgængelige til denne bistand. Kommissionen bør derfor søge at opnå den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, især gennem anvendelse af finansielle instrumenter med løftestangseffekt. En sådan løftestangseffekt øges ved at give mulighed for at bruge og genbruge de midler, der investeres og genereres af de finansielle instrumenter.
- (16) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (17) Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med programmering og finansiering af de foranstaltninger, der støttes i henhold til denne forordning, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾, der bør finde anvendelse i denne forordning, selv om den ikke henviser til artikel 106a i Euratomtraktaten. Under hensyntagen til disse gennemførelsesretsakters karakter, især deres karakter af politiske retningslinjer eller deres finansielle virkninger, bør undersøgelsesproceduren i nævnte forordning i princippet bruges til vedtagelsen heraf, undtagen for tekniske gennemførelsesforanstaltninger af mindre økonomisk betydning. Kommissionen bør straks vedtage gennemførelsesretsakter, når der i behørigt begrundede tilfælde i tilknytning til et kernekraft- eller strålingsuheld, herunder eksponering ved uheld, er behov for en hurtig reaktion fra Fællesskabets side for at afbøde konsekvenserne af dette uheld, eller når det i hastetilfælde er tvingende nødvendigt at gøre det.
- (18) De regler og procedurer, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014⁽²⁾, bør om nødvendigt finde anvendelse ved gennemførelsen af denne forordning.
- (19) Unionen og Fællesskabet har stadig en fælles institutionel ramme. Det er derfor af afgørende betydning at sikre sammenhængen mellem begge foranstaltninger udadtil. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør, når det er hensigtsmæssigt, inddrages i programmeringen af dette instrument i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU⁽³⁾.
- (20) Unionen bør søge at opnå den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer for at optimere virkningen af sin optræden udadtil. Dette bør opnås gennem sammenhæng og komplementaritet mellem instrumenterne for dens optræden udadtil samt gennem etablering af synergier mellem nærværende instrument, andre instrumenter for Unionens optræden udadtil og andre EU-politikker. Dette bør medføre en yderligere gensidig styrkelse af de programmer, der er udformet i henhold til disse instrumenter.
- (21) Denne forordning træder i stedet for forordning (Euratom) nr. 300/2007, der udløber den 31. december 2013 —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2014 af 11. marts 2014 om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil (se side 95 i denne EUT).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30).

VEDTAGET DENNE FOFORDNING —

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Generelt mål

Unionen finansierer foranstaltninger til at fremme et højt nukleart sikkerhedsniveau, strålingsbeskyttelse og gennemførelse af effektiv sikkerhedskontrol med nukleart materiale i tredjelande i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og bilaget.

Artikel 2

Specifikke mål

Samarbejdet i henhold til denne forordning skal opfylde følgende specifikke mål:

1. fremme af en effektiv sikkerhedskultur på det nukleare område og gennemførelse af de højeste standarder for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse og fortsat forbedring af den nukleare sikkerhed
2. ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald (dvs. transport, forbehandling, behandling, forarbejdning, oplagring og bortskaffelse), nedlukning af tidligere nukleare anlæg samt oprydning
3. etablering af rammer og metoder for anvendelse af effektiv sikkerhedskontrol for nukleart materiale i tredjelande.

Artikel 3

Specifikke foranstaltninger

1. Målene i artikel 2, stk. 1, skal navnlig opfyldes via følgende foranstaltninger:

- a) støtte til tilsynsmyndigheder, organisationer, der yder teknisk bistand og
- b) styrkelse af regelsættet, navnlig vedrørende revision og vurdering, udstedelse af tilladelser og tilsyn med atomkraftværker og andre nukleare anlæg
- c) fremme af effektive regelsæt, procedurer og systemer for at sikre passende beskyttelse mod ioniserende stråling fra radioaktivt materiale, navnlig fra højaktive strålekilder, og sikker bortskaffelse heraf

d) etablering af effektive ordninger vedrørende forebyggelse af uheld med strålingsmæssige følger, herunder eksponering ved uheld, og mindskelse af eventuelle følger heraf, f.eks. miljøovervågning i tilfælde af radioaktive udslip, udførelse og gennemførelse af afbødnings- og oprydningsskemaer og samarbejde med nationale og internationale organisationer i tilfælde af eksponering ved uheld, beredskabsplaner, katastrofeberedskab og indsats, civilbeskyttelse og rehabiliteringsforanstaltninger

e) støtte til at garantere sikkerheden på nukleare anlæg vedrørende praktiske beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at mindske de eksisterende strålingsrisici for arbejdstagernes og befolkningens sundhed.

2. Målet i artikel 2, stk. 2, skal navnlig opfyldes gennem følgende foranstaltninger:

a) støtte til tilsynsmyndigheder, organisationer, der yder teknisk bistand, og styrkelse af regelsættet, navnlig vedrørende ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald

b) udvikling og gennemførelse af specifikke strategier og rammer for ansvarlig og sikker forvaltning af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

c) udvikling og gennemførelse af strategier og rammer for nedlukning af eksisterende anlæg, for oprydning af tidligere nukleare anlæg og affaldslagre i tilknytning til uranbrydning og for bjærgning og håndtering af sunkne radioaktive genstande og materialer i havet.

3. Målet i artikel 2, stk. 3 vil blive begrænset til de tekniske aspekter med henblik på at sikre, at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne, og det skal navnlig opfyldes via følgende foranstaltninger:

a) etablering af de nødvendige regelsæt, metoder, teknologi og tilgange til gennemførelse af nuklear sikkerhedskontrol, herunder hensigtsmæssig opgørelse og kontrol med fissile materialer på stats- og operatørniveau

b) støtte til infrastruktur og uddannelse af personale.

4. De foranstaltninger, som er nævnt i stk. 1 og 2, kan omfatte tiltag til fremme af internationalt samarbejde, herunder gennemførelse og overvågning af internationale konventioner og traktater. De skal også omfatte et betydeligt element af vidensoverførsel, f.eks. informationsudveksling, kapacitetsopbygning og uddannelse i nuklear sikkerhed og forskning, for at styrke de opnåede resultaters bæredygtighed. De skal gennemføres via samarbejde med de kompetente myndigheder i Unionens medlemsstater og/eller med tredjelandes myndigheder, nukleare tilsynsmyndigheder og deres tekniske støtteorganisationer og/eller relevante internationale organisationer, navnlig IAEA. I specifikke og behørigt begrundede tilfælde skal foranstaltningerne vedrørende stk. 1, litra b) og c), gennemføres via samarbejde med operatører og/eller kompetente organisationer fra medlemsstaterne og tredjelandes operatører af nukleare anlæg som defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/71/Euratom og anlæg.

Artikel 4

Overholdelse, sammenhæng og komplementaritet

1. Fremskridt med henblik på at nå de i artikel 2 omhandlede specifikke mål vurderes hver især gennem følgende resultatindikatorer:

- a) antal og betydning af spørgsmål, der er identificeret under gennemførelsen af samarbejdet
- b) status for udviklingen af strategierne for brugt brændsel, nukleart affald og nedlukning, de respektive lovgivnings- og forskriftsmæssige rammer og gennemførelse af projekter
- c) antal og betydning af spørgsmål, der er identificeret i relevante rapporter om nuklear sikkerhedskontrol.

Forud for projektgennemførelsen og under hensyntagen til hver aktions særlige forhold vil de specifikke indikatorer for overvågning, evaluering og revision af resultater blive defineret, jf. artikel 7, stk. 2.

2. Kommissionen sikrer, at de vedtagne foranstaltninger er i overensstemmelse med Unionens overordnede strategiske politikramme for det pågældende partnerland og især med målene for dette partnerlands politikker og programmer for udviklings-samarbejde og økonomisk samarbejde.

3. Det finansielle, økonomiske og tekniske samarbejde i henhold til denne forordning skal supplere Unionens samarbejde inden for rammerne af andre instrumenter.

AFSNIT II

PROGRAMMERING OG VEJLEDENDE TILDELING AF MIDLER

Artikel 5

Strategidokument

1. Fællesskabets samarbejde i henhold til denne forordning gennemføres på grundlag af et generelt flerårigt strategidokument for instrumentet.

2. Dette strategidokument udgør det generelle grundlag for samarbejdet og udarbejdes for en periode på op til syv år. Det indeholder Fællesskabets strategi for samarbejde i henhold til denne forordning under hensyntagen til de pågældende landes behov, Fællesskabets prioriteter, den internationale situation og de respektive tredjelandes aktiviteter. Strategidokumentet angiver også merværdien ved samarbejdet og hvordan man undgår overlappinger med andre programmer og initiativer, navnlig programmer og initiativer fra internationale organisationer med tilsvarende mål og hoveddonorer.

3. Strategidokumentet tager sigte på at skabe en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Fællesskabet og de berørte tredjelande eller regioner i overensstemmelse med Fællesskabets overordnede formål og anvendelsesområde, mål, principper og politik.

4. Ved udarbejdelsen af strategidokumentet anvendes principperne om støtteeffektivitet, dvs. nationalt ejerskab, partnerskab, koordination, harmonisering, tilpasning til modtagerlandet eller de regionale systemer, gensidig ansvarlighed og resultatorientering.

5. Kommissionen godkender strategidokumentet i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2. Kommissionen reviderer og opdaterer om nødvendigt strategidokumentet midtvejs eller, når det er nødvendigt, i henhold til samme procedure.

Artikel 6

Flerårige vejledende programmer

1. Flerårige vejledende programmer skal udarbejdes på grundlag af strategidokumentet, jf. artikel 5. Flerårige vejledende programmer dækker en periode på 2 til 4 år.

2. Flerårige vejledende programmer skal fastlægge de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på finansiering, specifikke mål, forventede resultater, resultatindikatorer samt de vejledende finansielle tildelinger, både samlet og for hvert prioriteret område, og med en rimelig reserve af ikketildelte midler, der i relevante tilfælde kan angives som et beløbsinterval eller et minimum. Flerårige vejledende programmer udstikker retningslinjer for at undgå overlappinger.

3. Flerårige vejledende programmer skal udarbejdes på basis af en anmodning fra og en dialog med partnerlandet/-landene eller partnerregionen/-regionerne med inddragelse af interesserne for at sikre, at landet eller regionen får tilstrækkeligt ejerskab til processen, og for at fremme støtten til nationale udviklingsstrategier. Med henblik på komplementaritet og for at undgå overlapninger tager de flerårige vejledende programmer hensyn til eksisterende og planlagt internationalt samarbejde, navnlig med internationale organisationer, som forfølger tilsvarende mål, og hoveddonorer på de i artikel 2 omhandlede områder. De flerårige vejledende programmer skal også angive merværdien ved samarbejdet.

4. Kommissionen vedtager det flerårige vejledende program i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2. Kommissionen skal i overensstemmelse med samme procedure revidere og eventuelt opdatere disse vejledende programmer under hensyntagen til en eventuel revision af det i artikel 5 omhandlede strategidokument.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 7

De årlige handlingsprogrammer

1. De årlige handlingsprogrammer (i det følgende benævnt »handlingsprogrammer«) udarbejdes på grundlag af strategidokumentet og de flerårige vejledende programmer, jf. artikel 5 og 6. Handlingsprogrammerne fastlægges for hvert tredjeland eller for hver region i et tredjeland og angiver de nærmere detaljer vedrørende gennemførelsen af det samarbejde, som er fastlagt i henhold til denne forordning.

I særlige tilfælde, hvor et handlingsprogram endnu ikke er blevet vedtaget, kan Kommissionen undtagelsesvis vedtage individuelle foranstaltninger på grundlag af de vejledende programmeringsdokumenter efter de samme regler og procedurer som for handlingsprogrammer.

I tilfælde af uforudsete og behørigt dokumenterede behov, omstændigheder eller forpligtelser kan Kommissionen vedtage særlige foranstaltninger, der ikke er omhandlet i de flerårige programmeringsdokumenter.

2. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, påtænkte foranstaltninger og projekter, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en kortfattet beskrivelse af de operationer, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der er tildelt den enkelte operation, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og specifikke indikatorer for overvågning, evaluering og revision af resultater alt efter behov. De skal, hvis det er hensigtsmæssigt, omfatte eventuelle erfaringer fra tidligere samarbejde.

3. Kommissionen vedtager handlingsprogrammerne og individuelle og særlige foranstaltninger efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 11, stk. 2. Kommissionen kan revidere og forlænge handlingsprogrammerne og foranstaltningerne efter samme procedure.

4. Uanset stk. 3 er undersøgelsesproceduren i artikel 11, stk. 2, ikke påkrævet for:

- i) individuelle foranstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 5 mio. EUR
- ii) særlige foranstaltninger, for hvilke Unionens finansielle bistand ikke overstiger 5 mio. EUR
- iii) tekniske ændringer af handlingsprogrammer og individuelle og særlige foranstaltninger.

Tekniske ændringer er ændringer såsom

- forlængelse af gennemførelsesperioden
- omfordeling af midler mellem tiltag, der er omfattet af de årlige handlingsprogrammer og individuelle og særlige foranstaltninger og projekter med højst 20 % af det oprindelige budget men ikke over 5 mio. EUR eller
- forøgelse eller mindskelse af budgettet for de årlige handlingsprogrammer eller individuelle eller særlige foranstaltninger med højst 20 % af det oprindelige budget men ikke over 5 mio. EUR,

forudsat at disse ændringer ikke i væsentligt omfang påvirker målene for de oprindelige foranstaltninger og handlingsprogrammer.

Foranstaltninger, der vedtages i henhold til dette stykke, meddeles Europa-Parlamentet, Rådet og det i artikel 11, stk. 1, omhandlede udvalg senest én måned efter vedtagelsen.

5. Når det i behørigt begrundede hastetilfælde i tilknytning til behovet for en hurtig reaktion fra Fællesskabets side er tvungende nødvendigt at afbøde konsekvenserne af kernekraft- eller strålingsuheld, vedtager eller ændrer Kommissionen handlingsprogrammerne eller foranstaltningerne ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 3, omhandlede procedure.

6. Kommissionen kan også beslutte at tilslutte sig ethvert initiativ iværksat af de internationale organisationer og hoveddonorer, som forfølger tilsvarende mål, i den udstrækning det er i overensstemmelse med det generelle mål i artikel 1. Den tilhørende finansieringsafgørelse træffes efter fremgangsmåden i stk. 2 og 3.

*Artikel 8***Sammenhæng og komplementaritet**

Programmeringer eller revisioner af programmer, der finder sted efter offentliggørelsen af midtvejsrapporten, jf. artikel 17 i forordning (EU) nr. 236/2014, skal tage hensyn til resultaterne og konklusionerne heri.

*Artikel 9***Gennemførelse**

Forordningen gennemføres i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, artikel 1, stk. 4, artikel 3, 4, 5, 7, 8, 9, 12 og 17 i forordning (EU) nr. 236/2014, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

*Artikel 10***Rapport**

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er sket med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffne foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af det samarbejde, der er omhandlet i denne forordning. Rapporten skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og betalinger efter land, region og samarbejdstype.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 11***Udvalg**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Samarbejde på det Nukleare Område. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2013.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til nærværende stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikel 5 anvendelse.

*Artikel 12***Tjenesten for EU's Optræden Udadtil**

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets afgørelse 2010/427/EU.

*Artikel 13***Det finansielle referencegrundlag**

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 2014-2020 på 225 321 000 EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra 1. januar 2014 indtil den 31. december 2020.

På Rådets vegne

V. MAZURONIS

Formand

BILAG

KRITERIER FOR SAMARBEJDE OM SIKKERHED PÅ DET NUKLEARE OMRÅDE

I dette bilag defineres kriterierne ⁽¹⁾ for samarbejde i medfør af denne forordning, bl.a. prioriteterne.

Samarbejdet bør baseres på følgende kriterier.

1. Generelle kriterier og prioriteter

a) Generelle kriterier:

- Samarbejdet kan dække alle tredjelande i hele verden.
- Tiltrædelseslande og lande i det europæiske naboskabsområde skal have fortrinsret, navnlig gennem brug af en landespecifik tilgang. Den regionale tilgang skal favoriseres for lande i andre regioner.
- Samarbejde med højindkomstlande har til formål at fremme forbindelserne mellem deres respektive interessenter med kompetence inden for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse. Sådanne forbindelser udelukker enhver fællesskabsstøtte til højindkomstlande gennem denne forordning. Dog kan særlige foranstaltninger iværksættes, f.eks. efter en større atomkraftulykke, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.
- En fælles forståelse og en gensidig aftale mellem tredjelandet og Fællesskabet bør bekræftes gennem en formel anmodning til Kommissionen, der forpligter den respektive regering.
- Tredjelande, der ønsker at samarbejde med Fællesskabet, bør i fuld udstrækning tilslutte sig principperne om ikke-spredning. De bør også være parter i de relevante konventioner om nuklear sikkerhed og sikring inden for rammerne af IAEA, f.eks. konventionen fra 1994 om nuklear sikkerhed og den fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald, eller have taget skridt, der viser et fast tilsagn om at tiltræde dem. Denne forpligtelse skal evalueres årligt, og på baggrund heraf vil der blive truffet afgørelse om fortsættelse af samarbejdet. Samarbejde med Fællesskabet kan gøres betinget af denne tiltrædelse eller af tiltag i retning af at tiltræde de relevante konventioner. I hastetilfælde bør der rent undtagelsesvis udvises fleksibilitet i forbindelse med anvendelsen af disse principper.
- For at sikre opfølgning og overholdelse af målene med samarbejdet i medfør af denne forordning skal tredjelandet acceptere princippet om evaluering af de iværksatte tiltag. Denne evaluering skal muliggøre opfølgning og kontrol af overholdelsen af de aftalte mål og vil kunne være en betingelse for fortsat udbetaling af Fællesskabets bidrag.
- Samarbejde, som er fastlagt af Unionen på området nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol i medfør af denne forordning sigter ikke mod at fremme atomkraft og skal derfor ikke fortolkes som en foranstaltning til fremme af denne energikilde i tredjelande.

b) Prioriteter

For at skabe de sikkerhedsbetingelser, der er nødvendige for at fjerne farerne for befolkningernes liv og sundhed, rettes samarbejdet primært mod de nukleare tilsynsmyndigheder og deres tekniske støtteorganisationer. Formålet med et sådant samarbejde er at sikre deres tekniske kompetence og uafhængighed og styrkelse af regelsættet, navnlig vedrørende udstedelse af tilladelser, herunder revision og opfølgning af effektive og omfattende risiko- og sikkerhedsvurderinger (i det følgende benævnt »stresstest«).

Andre prioriteter for samarbejdsprogrammerne, der skal udvikles i forbindelse med denne forordning, skal omfatte:

- udvikling og gennemførelse af ansvarlige strategier og rammer for ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald
- nedlukning af eksisterende anlæg, oprydning af tidligere nukleare anlæg og affaldslagre i tilknytning til uranbrydning samt bjærgning og håndtering af sunkne radioaktive genstande og materialer i havet, når disse udgør en fare for befolkningen.

Samarbejde med tredjelandes operatører af atomkraftværker skal overvejes i de i artikel 2 og 3 omhandlede specifikke tilfælde, navnlig inden for rammerne af foranstaltninger til opfølgning af en omfattende sikkerheds- og risikovurdering. Et sådant samarbejde omfatter ikke levering af udstyr.

⁽¹⁾ I kriterierne tages der hensyn til Rådets konklusioner om bistand til et tredjeland inden for nuklear sikkerhed og sikring (2913. samling i Rådet (transport, telekommunikation og energi), den 9. december 2008 i Bruxelles).

2. Lande, der allerede har atomkraft

For de lande, der allerede har fået fællesskabsbistand, bør yderligere samarbejde bygge på en evaluering af de foranstaltninger, der er finansieret af Fællesskabet, og på nye behov, der kan dokumenteres. Denne evaluering bør gøre det muligt fremover at fastslå arten af samarbejdet og størrelsen af den bistand, der i fremtiden skal tildeles disse lande.

I de lande, der har behov for samarbejde, skal der ses på:

- a) hvor meget det haster med at gribe ind i et givet land på baggrund af situationen med hensyn til nuklear sikkerhed og
- b) hvor vigtigt det er at gribe ind på det rette tidspunkt, så kulturen for nuklear sikkerhed fremmes, især for så vidt angår anvendelsen eller styrkelsen af tilsynsmyndighederne og de tekniske støtteorganisationer og udviklingen og gennemførelsen af strategier og rammer for en ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald.

Det vil blive vurderet positivt, hvis der i disse lande foretages en integreret evaluering af bestemmelserne (IRSS) og IAEA's OSART-missioner (Operational Safety Review Team), uden at dette dog er noget formelt kriterium for samarbejdet.

3. Lande, der ikke har atomkraft

I de lande, der har nukleare anlæg, jf. definitionen i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/71/Euratom, men som ikke ønsker at udvikle atomkraft, vil samarbejdet afhænge af, hvor meget det eventuelt på grund af den nukleare sikkerhedssituation haster.

I de lande, der ønsker at udvikle atomkraft, uanset om de har eller ikke har nukleare anlæg som defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/71/Euratom, og hvor det er et spørgsmål om at gribe ind på det rette tidspunkt, så kulturen for nuklear sikkerhed fremmes parallelt med udviklingen af atomkraftprogrammet, især hvad angår styrkelsen af tilsynsmyndighederne og de tekniske støtteorganisationer, vil samarbejdet tage hensyn til, at programmet for udvikling af atomkraft er troværdigt, at der foreligger en regeringsbeslutning om udnyttelse af atomkraft, og at der er udarbejdet en foreløbig køreplan, hvor der tages hensyn til »Milestones in the Development of a National Infrastructure for Nuclear Power« (IAEA Nuclear Energy Series Document NG-G-3.1).

For lande i denne kategori bør samarbejdet primært sigte mod at udvikle den nødvendige tilsynsinfrastruktur, den nukleare tilsynsmyndigheds tekniske kompetence og den eller de respektive tekniske støtteorganisation(er). Udviklingen af strategier og rammer for en ansvarlig og sikker forvaltning af brugt brændsel og radioaktivt affald bør også overvejes og eventuelt støttes, bl.a. i lande, der ikke påtænker at udvikle eller har besluttet ikke at udvikle atomkraft.

For så vidt angår de lande, der ikke henhører under ovennævnte kategorier, kan der etableres samarbejde i tilfælde af nødsituationer med hensyn til nuklear sikkerhed. Disse lande bør kunne nyde en vis grad af fleksibilitet i anvendelsen af de generelle kriterier.

4. Koordinering

Kommissionen bør koordinere sit samarbejde med tredjelande med organisationer, der forfølger lignende mål, især internationale organisationer, herunder navnlig IAEA. Denne koordinering bør gøre det muligt for Fællesskabet og de berørte organisationer at undgå overlappning af indsatsen og finansieringen i forhold til tredjelande. Kommissionen bør også inddrage medlemsstaternes kompetente myndigheder og de europæiske aktører i sit arbejde og derved styrke kvaliteten af den europæiske ekspertise inden for nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol.

Kommissionen skal sikre, at der ikke er overlapninger mellem samarbejdet om sikkerhedskontrol ved hjælp af de foranstaltninger, der kan iværksættes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i denne forordning, og det samarbejde, der kan finde sted i forbindelse med sikkerhed og ikkespredning under stabilitetsinstrumentet.
